

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ที่ ๘๙๐๓
วันที่ ๒๘ ต.ค. ๒๕๕๓
เวลา ๑๐.๒๙

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักบริหารกลาง โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๘๓
ที่ ทส ๑๖๐๑.๒/ว ๒๒๔๘๐ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง พระราชบัญญัติใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ เลขที่ ๔๔๐๔

ส่วนอีเมลของ
วันที่ ๒๘ ต.ค. ๒๕๕๓
เวลา

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน^๑
ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน^๒
ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก^๓
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓^๔
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา^๕
ผู้อำนวยการสำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้^๖
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน^๗

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๔๓๘๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง พระราชบัญญัติใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

นายชลธิกร ศรีสวัสดิ์
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

- ๑๒๐๖/๑๐.๔๐๘๖๗

- ๑๒๐๖/๑๐.๔๐๘๖๘๖๘

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

(นายประพันธ์ ชนะกิจรุ่งเรือง)
ผู้วิชาการป่าไม้ชำนาญการ
หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมประจำกรมป่าไม้

นางสาว
อรุณรัตน์
คงมาลัย

หัวหน้า
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ส่วนอำนวยการ

(นางสาวรัชดา อิต่องสิง)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

- Damkul

- นฤทธิ์

หัวหน้า
น้ำอโน
(นางสาวรัชดา อิต่องสิง)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

หัวหน้า
ศูนย์ฝึกอบรม
๒๙/๑๐/๕๓

หัวหน้า
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
๒๙/๑๐/๕๓

หัวหน้า
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
๒๙/๑๐/๕๓

ด่วนที่สุด
ที่ กค 0406.4/ ว 384

ผู้จัดตรวจสอบ
รับที่... 236 วันที่ 39899
วันที่ 5 ต.ค. 2553 วันที่ 11 ต.ค. 2553
เวลา.....

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กม.10400

จำนวนครั้งที่ 12859

6 ตุลาคม 2553

เลขที่รับ..... วันที่รับ 5 ต.ค. 2553

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2553.....

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ด้วยกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้แก้ไขพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2553 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา ประแหก ก. เล่ม 127 ตอนที่ 58 ก วันที่ 23 กันยายน 2553 มีผลให้บังคับตั้งแต่วันที่ 24 กันยายน 2553 เป็นต้นไป ทั้งนี้ บทบัญญัติตามมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 ให้มีผลให้บังคับเมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กรมบัญชีกลางเห็นสมควรแจ้งเรียนให้ส่วนราชการได้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป โดยได้นำลงเว็บไซต์ www.cgd.go.th ในระบบสารสนเทศกฎหมาย เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพบูลย์ รัตนะเจริญธรรม)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

ผู้ช่วย
15 พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักกฎหมาย
นักวิชาการเงินและภาษีอากร
สำนักงานกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. 0-2127-7260

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนไชย)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
ผู้จัดการบัญชีกลาง

(นางสาวกานดา ๖๗๐๔)
ผู้ช่วย
17 ต.ค. ๕๓

พระราชกฤษฎีกา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๓

กฎมิตรภาพดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับเมื่อพื้นกำหนดเดือนสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ตรี ในลักษณะ ๑ บททั่วไปแห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“มาตรา ๑๒ ตรี ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการถึงแก่ความตายระหว่างไปราชการ โดยเหตุแห่งความตายมิได้เกิดจากการประทุษร้ายด้วยเหตุส่วนตัวหรือการประพฤติชั่วอุบัติร้ายแรงของตนให้บุคคลในครอบครัวหรือผู้จัดการศพของผู้เดินทางไปราชการซึ่งถึงแก่ความตายนั้น ได้รับค่าพาหนะในการเดินทางเพื่อไปปลงศพ หรือค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับการส่งศพกลับ ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเดิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ เมื่อเดินทางให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายภายใต้วงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเดิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ การเดินทางไปราชการที่จำเป็นต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในyanพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายหรือในลักษณะจ่ายจริงก็ได้ ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในการมีเป็นการเดินทางไปราชการในท้องที่ที่มีค่าครองชีพสูงหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราสูงได้ตามความจำเป็น

การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งประเทบทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเทบทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นสูง ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศพลดรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีศพลดตำรวจ ขึ้นไป เป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พัก

เพื่อเป็นที่ประสารงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่ง หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ระดับอาชีวะ และระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุภารตชั้นรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการชั้นรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารชั้นมีคพันโภ่นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจชั้nmีคพันตำรวจนคร ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานีyanพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการ ภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นธุรกิจ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล

(ข) ประธานศาลฎีกา และรองประธานศาลฎีกา

(ค) ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภา

(๔) ประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา

(๕) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๖) รัฐมนตรี

(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับหักษพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นต่ำ ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือน ชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศักดิ์พนักเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพนักเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำแหน่งที่มีศักดิ์พนักด้ำรากเอก ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำแหน่งที่มีศักดิ์พนักด้ำรากเอกพิเศษ ๕ ขึ้นไป

(๘) ชั้นประยุคหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน และระดับอาชูโส หรือตำแหน่งระดับ ๖ ถึงระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศักดิ์พนักโท นาวาโท นาวาอากาศโท ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำแหน่งที่มีศักดิ์พนักด้ำรากโท ๕ ขึ้นไป ทั้งนี้ นอกจากที่ระบุใน (๑)

(ข) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือศ ต่ำกว่าที่ระบุใน (ก) เนื่องจากภาระที่มีความจำเป็นรับด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

ในการเดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จ ตามเด็ด็ หรือส่งเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ หากที่นั่งโดยสารในชั้นที่กำหนดสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) เดิม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเที่ยวบินได้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้โดยต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเข้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) หรือ (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าพาหนะในการเดินทางภาคพื้นดินระยะเดียวกับตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้

ในการนี้ที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ์จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ์ได้เมื่อได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าคณะซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับด้าน และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับหักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือกับข้าราชการครุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการทหารซึ่งมีพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตรางานเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการตำรวจซึ่งมีพันตำรวจเอก อัตรางานเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป หากมีความจำเป็นต้องเดินทางพร้อมกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อประโยชน์ในการประสานสั่งการในระหว่างเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชา มีสิทธิ์เบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิ์ที่คนงานได้รับ หรือเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แต่ไม่เกินอัตราที่ผู้บังคับบัญชา มีสิทธิ์เบิก”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕/๑ นักบริหารการทุกระดับสูง ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ เพื่อกราบถวายบังคมลาและรับพระราชสาส์นตราตั้งและพระราชสาส์นถอน ก่อนเดินทางไปดำรงตำแหน่งประจำในต่างประเทศ หากจะนำคู่สมรสบุตรอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยและผู้ดูแลตามร่วมเดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเดินทางพร้อมกันต่อเนื่องไปประเทศไทยประจำการใหม่และประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านหรืออยู่ใกล้เคียงกับประเทศไทยที่จะไปประจำการใหม่ ให้อยู่ในคุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะพิจารณาอนุญาตตามความจำเป็นและเหมาะสมและให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าพาหนะสำหรับคู่สมรสและบุตรดังกล่าว ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับนักบริหารการทูตระดับสูง แต่ถ้ามิได้เดินทางพร้อมกับนักบริหารการทูตระดับสูง ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด สำหรับผู้ติดตามไม่ว่าจะเดินทางพร้อมกันหรือไม่ ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

(๒) ค่าเช่าที่พักให้เบิกได้ตามความจำเป็น เว้นแต่กรณีที่ผู้เดินทางมีเคหสถานของตนเองที่สามารถพักอาศัยได้ ให้คงเบิกค่าเช่าที่พัก

การเบิกค่าเช่าที่พัก ให้นักบริหารการทูตระดับสูง คู่สมรส บุตร และผู้ติดตามดังกล่าว พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักร่วมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักร่วมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน และระดับชำนาญงาน หรือตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือคณะกรรมการ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีศพันตำรวจนครบาล ลงมา

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส และระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีศพันตำรวจนครบาล ขึ้นไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัดให้เบิกจากสังกัดใหม่ซึ่งไปประจำ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาชูโส หรือตำแหน่งระดับ ๙ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุภาระซึ่งรับเงินเดือนขั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา หรือคณะกรรมการไต่ยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนขั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีศพันตำรวจเอก ลงมา ให้พักแรมรวมกันสองคน ต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่า ห้องพักคู่ คนละไม่เกินร้อยละ เจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพักคนเดียวให้เบิกได้ อัตราเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักร่วมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักร่วมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเขียวชาม และระดับทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการครุภาระซึ่งรับเงินเดือนขั้น ๓ ขึ้นต่ำ ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือน ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมีศพันเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ ๕ ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศ พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประisanงานของคณะ หรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของ (๑) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศ พลตรี พลเรือตรี หรือพลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับดัน ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเข้มข้น ตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ หรือตำแหน่งระดับ ๕ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นต่ำ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตัวรุจเอก อัตราเงินเดือนพันตัวรุจเอกพิเศษ”

ມາດຣາ ១៥ ໃຫຍກເລີກຄວາມໃນ (២) ຂອງມາດຣາ ៥៥ ແຫ່ງພຣະຣາກຄຸມຄູ່ກາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
ໃນການເດີນທາງໄປປະກາຣ ພ.ສ. ២៥២៦ ແລະໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕ່ອງໄປນີ້ແທນ

“(២) ເມື່ອນັກບົຮົຮກາຣຖຸຕະດັບຕິນ ແລະຮະດັບສູງ ຩຣີອນັກກາຣຖຸຕະດັບຂໍ້າມານຸກພິເສຍ
ເປັນຫວ່ານໍາຄະນະໄປປະກາຣ ໃນກຣມີ

(ກ) ດວຍຫຼື້ອໍ່ພຣະຣາສ໌ສຳຄວັດ ສູງ ຩຣີອຖຸລາຫຼື້ອໍ່ຄວາມຕ່ອງພຣະຣາທີ່ ຩຣີປະນຸມ
ແຫ່ງຮັງທີ່ອູ່ໃນເບຕອານາ

(ខ) ດາມເສດີຈີ່ພຣະຣາສ໌ສຳເນີນເນື່ອໃນການທີ່ພຣມຫາກຢັ້ງຕີ້ຫຼືພຣະຣາທີ່ ເສດີຈີ່ເຢືອນ
ປະເທດທີ່ອູ່ໃນເບຕອານາ

(ຄ) ຮັບນາລຂອງປະເທດທີ່ອູ່ໃນເບຕອານາໄດ້ເຊີ້ມຄູ່ສມຽດໄປຮ່ວມງານພິທີໃນປະເທດ
ເບຕອານາດ້ວຍ”

ມາດຣາ ១៦ ໃຫຍກເລີກຄວາມໃນວຽກສາມຂອງມາດຣາ ៦២ ແຫ່ງພຣະຣາກຄຸມຄູ່ກາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
ໃນການເດີນທາງໄປປະກາຣ ພ.ສ. ២៥២៦ ແລະໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕ່ອງໄປນີ້ແທນ

“ຜູ້ເດີນທາງໄປປະກາຣປະຈຳໃນຕ່າງປະເທດຈະເບີກຄ່າພາຫະສໍາຫັນຜູ້ຕິດຄານໆທີ່ໄດ້ຮັບອຸນຸມາຕ
ຈາກກະທຽວເຈົ້າສັງກັດແລ້ວໄດ້ ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

(១) ໜຶ່ງຄນ ສໍາຫັນຂໍ້າຮາກກາຣໆທີ່ຕໍ່ດໍາແນ່ນໆປະເທດວິຊາກາຣະດັບປົງບົດກາຣດໍາແນ່ນໆ
ປະເທດທີ່ໄປປະດັບປົງບົດຕິຈານ ແລະຮະດັບຂໍ້າມານຸກງານ ຩຣີຕໍ່ດໍາແນ່ນໆຮະດັບ ៦ ລົງມາ ຩຣີຕໍ່ດໍາແນ່ນໆ
ທີ່ເຖິງທ່ານ ຩຣີຂໍ້າຮາກກາຣທ່ານທີ່ຮັບເຈັນເດືອນພັນໂທ ນາວາໂທ ນາວາອາກາສໂທ ລົງມາ ຩຣີຂໍ້າຮາກກາຣດໍາວຽ
ຈີ່ນີ້ມີຄັນຕໍ່ດໍາວຽໂທ ລົງມາ

(២) “ໄນ່ເກີນສອງຄນ ສໍາຫັນຂໍ້າຮາກກາຣໆທີ່ຕໍ່ດໍາແນ່ນໆປະເທດບົຮົຮກາຣະດັບຕິນແລະຮະດັບສູງ
ດໍາແນ່ນໆປະເທດຂໍ້ານວຍກາຣະດັບຕິນ ແລະຮະດັບສູງ ດໍາແນ່ນໆປະເທດວິຊາກາຣະດັບຂໍ້າມານຸກກາຣ
ຮະດັບຂໍ້າມານຸກພິເສຍ ຮະດັບເຊີ້ວ່າມູ ແລະຮະດັບທຽງຄຸນຫຼຸດ ດໍາແນ່ນໆປະເທດທີ່ໄປປະດັບອາວຸໂສ
ແລະຮະດັບທັກນະພິເສຍ ຩຣີຕໍ່ດໍາແນ່ນໆຮະດັບ ៧ ຈຶ່ນໄປ ຩຣີຕໍ່ດໍາແນ່ນໆທີ່ເຖິງທ່ານ ຩຣີຂໍ້າຮາກກາຣທ່ານ
ທີ່ຮັບເຈັນເດືອນພັນເອກ ນາວາເອກ ນາວາອາກາສເອກ ຈຶ່ນໄປ ຩຣີຂໍ້າຮາກກາຣດໍາວຽຈີ່ນີ້ມີຄັນຕໍ່ດໍາວຽເອກ
ຈຶ່ນໄປ”

ມາຕຣາ ๑๗ ໄທ້ຍາດເລີກຄວາມໃນວຽກຄາມຂອງມາຕຣາ ๖๔ ແຫ່ງພະພາບຄຸນຢູ່ກຳຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
ໃນການເດີນທາງໄປປະກາຣ ພ.ສ. ແກຊ ຊຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໂດຍພະພາບຄຸນຢູ່ກຳຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງ
ໄປປະກາຣ (ຂັບທີ ๑) ພ.ສ. ແກຊ ແລະໄທ້ໃຊ້ຄວາມດ່ອນໄປນີ້ແທນ

“ຄູ່ສ່ນຮສຫ້ອນບຸຕຸຮັ່ງນີ້ໄດ້ເດີນທາງດີດຕານໄປອູ້ໆຄ້ວຍກັບໜ້າຮາຍກາຮ້ອລູກຈ້າງທີ່ໄປປະກາຣ
ປະຈຳໃນຕ່າງປະເທດ ອາກປະສົງຄ່ອງດີດຕານໜ້າຮາຍກາຮ້ອລູກຈ້າງຊື່ເດີນທາງໄປປະກາຣປະຈຳໃນ
ຕ່າງປະເທດອື່ນຫຼືເດີນທາງໄປປະກາຣປະຈຳອົກເມືອງນັ່ງໃນຕ່າງປະເທດເດືອນກັນຕາມມາຕຣາ ๓๐ (໨)
ຫຼື (໩) ແລ້ວແຕ່ກຣີນ ໃຫ້ມີສີທີໂດຍສາຮັບປັບປະຍັດຫຼືອັນຕໍ່ສຸດ ໂດຍໃຫ້ເບີກໄດ້ເຫັນທີ່ຈ່າຍຈົງ
ໄນ່ເກີນອັດຕາບັນຕໍ່ສຸດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ໜ້າຮາຍກາຮ້ອລູກຈ້າງນີ້ໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ເດີນທາງໄປປະກາຣປະຈຳ
ເວັນແຕ່ໃນກຣີນທີ່ຄູ່ສ່ນຮສຫ້ອນບຸຕຸມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຮ່ວມເດີນທາງໄປກັບໜ້າຮາຍກາຮ້ອລູກຈ້າງຜູ້ນີ້
ໃຫ້ກະທຽວງເຈົ້າສັ່ງກັດທໍາຄວາມຕກລົງກັບກະທຽວງກາຮັກລົງຈຶ່ງຈະເບີກຄ່າໂດຍສາຮັກຕື່ອງບິນໃນບັນຫຼື
ສູງກວ່າສີທີ່ໄດ້”

ຜູ້ຮັບສັນອົງພະບ່ນຮາຍໄອງກາຣ

ອກີສີທີ່ ເວັບເວົ້າ

ນາຍກັງຈຸມນິຕີ

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็อ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้จำแนกตามคุณลักษณะงานสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติมาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการป่องศพ หรือส่งศพกลับ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการ ประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเบิกเบี้ยเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัด รวมทั้งหลักเกณฑ์การเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ในราชอาณาจักรและการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของคู่สมรสหรือบุตรของข้าราชการหรือลูกจ้างให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้